

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 i 3 TFUE oraz art. 4 i 6 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999

W zarzucie trzecim skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 i 3 TFUE oraz art. 4 i 6 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, gdyż w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych nie przeprowadziła przewidzianego w tym postanowieniu dwustopniowego postępowania wyjaśniającego, składającego się z postępowania wstępnego i formalnego.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE

W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, uznając, że tabela opłat lotniskowych przyznaje pomoc państwa. Zdaniem skarżącej Komisja nie mogła wnioskować o selektywności tabeli opłat lotniskowych na tej podstawie, że stosuje się ona tylko do użytkowników portu lotniczego. Ponadto Komisja nie mogła stwierdzić państwowego charakteru tabeli opłat lotniskowych, gdyż w chwili jej wydania większościowe udziały skarżącej posiadały podmioty prywatne.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła ponadto art. 296 ust. 2 TFUE, nie uzasadniając wystarczająco wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych z 2006 r.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 659/1999

W ramach zarzutu szóstego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 659/1999, kierując do Republiki Federalnej Niemiec nakaz udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999 w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych, nie skierowawszy uprzednio do niej zwykłego wniosku o udzielenie informacji zgodnie z art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. — Pilkington Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-462/12)

(2012/C 379/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pilkington Group Ltd (Saint Helens, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Scott, S. Wisking i K. Fountoukakos-Kyriakakos, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji Komisji z dnia 6 sierpnia 2012 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o poufne traktowanie (decyzja C(2012) 5718 wersja ostateczna) (sprawa COMP/39.125 — Szkło samochodowe)(a w szczególności art. 4 tej decyzji); oraz
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez pozwaną art. 296 TFUE, art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające⁽¹⁾ i art. 41 karty praw podstawowych oraz zasady dobrej administracji ze względu na niezbadanie w wystarczający sposób konkretnych argumentów skarżącej i przedstawienie niewystarczającego uzasadnienia swego stanowiska.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa UE przez pozwaną (w szczególności art. 339 TFUE, art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽²⁾, art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające) ze względu na podjęcie decyzji o publikacji informacji, które przy zastosowaniu właściwego kryterium prawnego i prawidłowej oceny należałoby uznać za objęte zakresem obowiązku ochrony tajemnicy zawodowej, w zakresie, w jakim Komisja:
 - nie zastosowała właściwego kryterium prawnego,
 - dokonała błędów w ocenie w kwestii czy sporne informacje stanowią tajemnicę handlową, czy też inny rodzaj informacji;

— wykorzystwała niewłaściwe kryteria takie jak kryterium, zgodnie z którym informacje te stanowią podstawy faktyczne zarzucanego skarżącej naruszenia; oraz

— popełniła błąd w ocenie w kwestii czy istnieją nadrzędne względy umożliwiające ujawnienie, w szczególności w świetle stanowiska Komisji przemawiającego za odmową dostępu do dokumentów zawierających podobne informacje i orzecznictwa sądów Unii tworzącego ogólne domniemanie, że takie informacje są poufne i nie mogą być publicznie ujawniane.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną prawa UE ze względu na nieprzestrzeganie zasady równego traktowania przez przyjęcie nieprzychylnego stanowiska względem skarżącej w porównaniu z przedsiębiorstwami znajdującymi się w podobnym położeniu w innych najnowszych lub toczących się w tym samym czasie postępowaniach.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez pozwaną prawa UE ze względu na nieprzestrzeganie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań poprzez niespełnienie uzasadnionych oczekiwań skarżącej, że poufne informacje otrzymane przez Komisję lub jej przekazane w ramach postępowania podlegają ochronie przed ujawnieniem.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa UE przez skarżącą (w szczególności art. 339 TFUE, art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1049/2000, art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające) poprzez podjęcie decyzji o publikacji informacji umożliwiającej zidentyfikowanie konkretnych osób.

6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez skarżącą zasady proporcjonalności i rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽³⁾ (w szczególności jego art. 4 ust. 2) poprzez podjęcie nieproporcjonalnego środka ujawnienia spornych informacji i poprzez obejście zasad i procedur przewidzianych w owym rozporządzeniu.

(1) Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275, s. 29).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

(3) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — Popp und Zech przeciwko OHIM — Müller-Boré & Partner (MB)

(Sprawa T-463/12)

(2012/C 379/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eugen Popp (Monachium, Niemcy) i Stefan M. Zech (Monachium) (przedstawiciele: adwokaci C. Rohnke i M. Jacob)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Müller-Boré & Partner (Monachium, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie R 506/2011-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MB” dla usług z klasy 42 — zgłoszenie nr 7 369 771

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Müller-Boré & Partner

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy MBP i graficzny, krajowy i wspólnotowy, znak towarowy zawierający element słowny „MB&P” dla usług z klas 35 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszenia